

Meie Mats.

N° 11

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

11.

Matside õnnetust tahan ma
maitsta,
Matside õnne ja õnnistust
kaitsta.
Mats mina olen ja Matsiks ma
jäen
Kuni ma elan ehk wõllasse
läen.

1926

Waiki, waiki!..

Waiki, waiki, siukene!
 Tasa, tasa, keelekene!
 Ära mõtle, meelekene!
 Tardu, mu südamekene!
 Süll sa saad siis kifsada,
 Kui saad müüride wahela,
 Muudi meeste keskele.

Sõber.

Laulatuse järele kutsub üks perekonna sõber majaisa kõrwale ja ütleb:
 — „Tahtsin teie tähelepanemist selle peale juhtida, et wäimees silmini ja kõrwuni wõlgade sees on.“
 — „Kas teate seda üsna kindlasti?“
 — „Tean, ja teie tütre kosis ta raha pärast, et oma wõlad ära saaks maksta.“
 — „Miks te seda siis enim ei ütelnud?“
 — „Noh, kurat, minul on ju ka 2000 rbl. saada.“

*

Kah edumehed.

„Ostke homset „Sõnumed“, „Sädet“, „Päewalehte“! Palju uudist sees! — Homset „Päewalehte“, homset „Sädet“, homset „Sõnumed“! nii karjub poiss Wiljandi kitsarööpalise waksalis.

Waguni läwele astub wana täiswerd mulk.

„No mis sa poiss lorised! Kuidas sa homset lehte täna müüa wõid?“

„Ei lorise, waata ise: lehele on peale trükitud — pühapäew, 3. sept., aga täna on laupäew, 2. sept.“

„Näe paganat — õige! Trükkijale õnnetus juhtunud ja poisil teraw keel — kohe pilkama. Waatame järele, mis lehes õige on — anna „Sõnumed“ siia. Kuule hullu! Wõi täna on uue Eesti teatri awamine, mina kuulsin, et ikka pidi pühapäewal olema.“

Mees näeb woorimeest ja kutsub selle ligemale:

„Millal teil Eesti teatri awamine, täna wõi homme?“

„Eks ikka homme.“

„Kuidas nii, näe „Sõnumetes“ seisab, et täna on awamine.“

„Ah, see on joobnud peaga kirjutatud. Nagu mina nüüd ei teaks — mull omal tütar tõi pileti koju.“

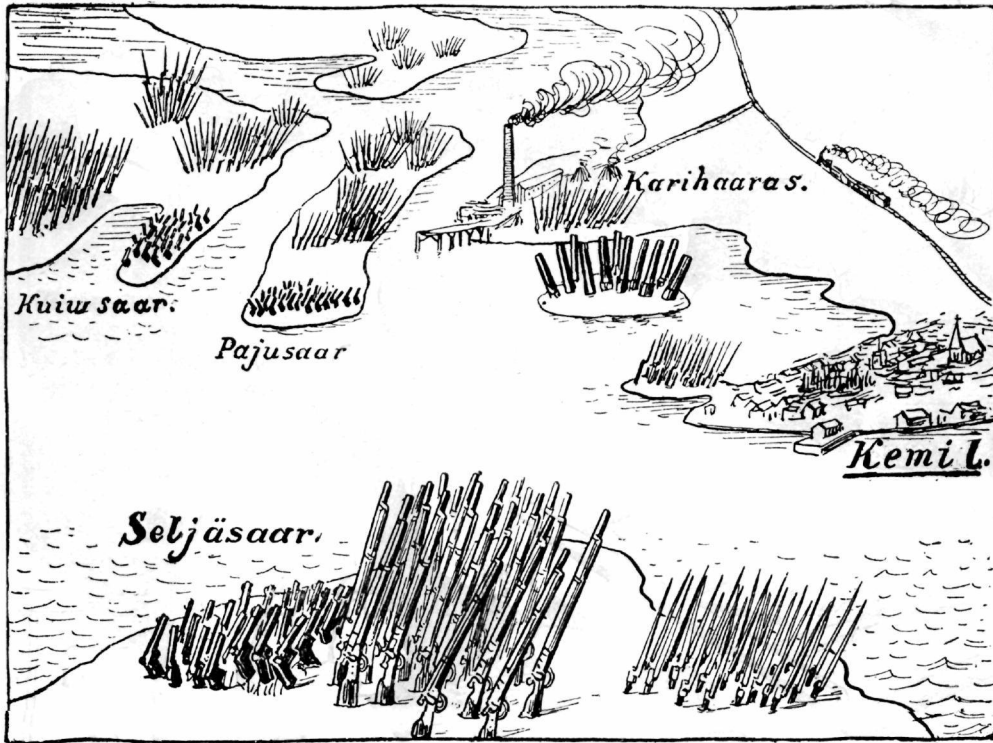
„Noh, mina seda joobnud peaga kirjutatud lehte küll ei loe! Hei poiss! Anna mulle üks teine leht!“

Em a: „Heldene aeg! Lapsed, mis te teete?“

L a p s e d: „Ei midagi, ema! Meie mängime ujumisemaja!“

Kui Issand seemet õnnistab.

Kemi linna ümbrusest saartelt teatati, et sinna suurel hulgal sõjariistu maha külwatud. „Mats“ mõtleb, mis moodi tulewal aastal küll oras wälja näeb, kui kõik seeme idaneb.

„Wõtke „Säde“, on palju uudist sees.“
 „Säh kaks kopikat. Waatame järele, kuda siin seisab. Kuule woorimees, ikka sa waletad. Näe siin seisab ka: Täna on uue teatri awamine.“
 „Ah, see on mõni muu teater. Lehes wist seis, et Saksa teater peab ka siia awatama.“
 „No, ei ole Saksa, siin on ööldud „Estonias“, mis ajast need saksad siis „Estoniasse“ kolisiwad?“
 „Mis leht see on? Ah „Säde“. Mis temast rääkida — olla päris poisikeste töö. Käiwad teised meilt, woorimeeste käest ühte wiisi küsimas, mis linnas uudist. Waletame neile suud-silmad täis ja nemad muud kui lasewad lehte.“
 „Küll on teil Tallinnas lehed, ei tea millal Eesti teatri awamine on. Poiss, kas weel lehti on?“
 „Wõta „Päewaleht“, „Perekonnaleht“ sees.“
 „Anna siia. Mis see ometi on, ka siin seisab, et täna on „Estonia“ uue Eesti teatri awamine. Sina woorimees tahad mind aga tüssata.“
 „Näita mulle ka lehte! Kuule mees, sa oled pime, eks sa näe, see on ju hommene leht, näe: pühapäewal, 3. septembril ja homse kohta käib see teade.“
 „Kas sa mind lapseks pead, wõi mis? Kas täna on wõimalik homset lehte wälja anda?“
 „Näh, mis sa maamees niisugusest asjast tead, sinu pea ei wõtta niisugust tarka asja kinni.“
 „Wõib ka olla. Kui sinu pea tark on, siis ole hea ja seleta mulle, kuidas täna homset lehte wõib wälja anda? Näe, siin on ööldud: „Telegrammid,

mis täna hommiku toimetusesse jõudsiwad“. Kuidas wõiwad lehetegijad teada, missugused telegrammid homme hommikul toimetusesse jõuawad? Ega nad prohwetid pole!“

Woorimees kratsib kõrwatagast, wiimati sülitab ja ütleb: „Mis ma sellest ikka sulle seletama hakk, aru sa ometi ei saaks. Meil on kõik edumeelsed lehed ja käiwad päewa ette.“

Mulk waatab tüki aega põrnitsedes woorimehe otsa ja sõnab wiimaks: „Teid ja teie edumeelsust. Wale juba ka edumeelsuse tundemärk. Meid — rahwast hakkawad juba lehed tüssama ja ninatpidi wedama. Ise ehk naerawad pealegi, aga kes pärast naerab, naerab paremini. Kui see wiimane päew ikka tulemas on — noh, siis on ka teie ajalehtede toimetused päew waremini põrgus.“

Herra ja kärner.

Loobi mõisa herra küsis oma kärneri käest: „Kuule Jüri, mikspärast on Saksa vähem kui talupoegi?“
 „Lambal on kaks talle, hundil kaksteistkümmend poega, aga ikka on lambaid rohkem kui huntisi,“ wastas kärner.

Kihulane.

Soome tihekojaline parlament tulewikus.

„Meie Mats“ surma suus.

Tõesti sündinud lugu.

Kujagil kaugel uut elukorterit kuulama pean minema.

Ohtul enne lahkumist kutsuti mind aga neitsi kontoris, kus tema asjamehed mind kaunis viisakalt vastu võtsivad, ehk nad midu küll õige jämedad oma tüüriuste vastu armastavad olla. Asjameestele oli aimamine hinge asunud, et ehk mull midagi „keelatud wilja“ kaapas oleks — mida ma salamahti ehk ligi wiia mõtlen — et niisugust õnnetust ära hoida — sellepärast konturi kututigi.

Asjamees Hunt andis seal mulle lahkelt nõu: minu asju hoolega läbi otsida.

Ma olin sunnitud hra Hundi nõu järele tegema, mõtlesin aga kohe: Olen niisuguseid ennegi viisjanuid, egas ma ennast nüüdki lüüa lafe!

Läksin oma „korterisse“ — panin asjad kribinal kribinal kofku — muidugi kardetavaid paberisid veel rutem kõrvalde toimetades ja tuln selle peale üsna rahulise südamega kontorisse tagasi. Seal algas hoolas läbi otsimine. Tsumadaniist laotati terve laju kõiksugu kirju ja raamatuid wälja — aga kõige selle hulgasti ei leitud midagi, mis „keelatud wilj“ oleks olnud. Isandatel näis selle üle üsna hea meel olemat, wabandasiwatti wiisakasti. Ma hakkasin asju tsumadani lagasti panema aga seal... pats, „Meie Mats“ nr. 7 — ja kohe isandate jalge ette maha. Küll

laapasin ruttu, et ülesse tõsta — aga hra Hunt oli waledam — kätte sai! Hakkas teine kohe jeda hoolega silmitsema. Mina ladusin aga edasi — ehk küll süda kipit'es, et millega see asi täna küll lõpeb?

Wahete wahel piilusin altkullu isanda poole, et mis suguse näoga see jarnast asja silmitseb. Wimase nägu muutus aga iga lehe külje keeramise järele tõsisemaks ja punasemaks.

Ma sain oma asjaga walmis ja astusin ligemale, et laeda ka uudist, mis isandat nii huwitab. Praegu seiswad leheküljed lahti, millede peal pildid: „Läbi kuffunud“ ja „Mäitawad hambaid“ oliwad. Saks silmitses neid tüüti aega, ldi siis lehe kinni ja küsis järsku: „Kust kohalt Teie selle saite?“ Ma ei arvanud seletust tarwiliseks ja ütlesin, et kuidagi wiisi ikka sain. „See on halb raamat, niisugust ei tohi lugeda — see rikub inimese ära — wiisake ta kohe ahju!“ — ütles isand Hunt ja ulatas „Matsi“ minu kätte.

Mull oli kahju „Matsile“ nii haledat otsa teha, kes pool hullu meelega nii kardetawasse kohta oli juugenud tungida — pafju neitsi hoole aluste juure — pro!

Kuid parata polnud midagi, wastu seismine oleks asja veel hullemaks ajanud, wõtsin nõuks jalka soowi täita — pealegi torfas mull mõtte pähe, et ehk wõin „Matsi“ pärast ikkagi ära peasta. Romanides tuleb ju jagedasti furma suust peasimisi ette, trööstisin ma ennast ja keerasin „Matsikese“ hellasti kagarasse ja pistsin ta ettewaatlikult ahju ja löin ukse kinni. Nüüd wõisin minna. Selti-meeste juure jõudes jutustasin „Matsi“ haleda loo lõpuni ära ja hakkajime ühes koos aru pidama kuda õnnetumat furma suust peasta.

Nõu sai leitud ja järgmisel päeval järgmiselt teoks tehtud:

Enne „paksu neitsi“ kaitsust lahkumist pidin veel fõrd konturisse minema — tarwilisi arweid diendama. Arwed sainwad diendatud — wõtsin küll julge tiiki ette ja — peafisin „Matši“ ära. Kõik läts õnnelikult forda — kellegi surelikud filmad ei näinud seda. „Matš“ waene oli õõ otja omas „pogaris“ kãgaras lamanud, mille pãrast ta üsna ära oli krimpfunud. Kuid meie hellal hoolitsemisel sirgus ta peagi endisele suurusle. Kõikide rõõm oli juur, kui nad konturist wãlja tulles, minu kães peastetud „Matši“ nägivad.

Rahutu Clement.

Margareta.

Margareta paks ja ilus
Aasta seitsmesajane,
Kuid ta paksu müüri wilus
Surm on saanud mitmele.
Margareta on nii waikne, waga,
Ei ta waikust iial keegi sega,
Ei ta saladusi awalda
Mille läbi kahju tall wõiks sündida.

Minewase aasta jooksul
Margaretat tundma said
Palju rahwast, kellest mitmed
Eluajaks sinna jäid.
Margareta on nii waikne, waga
Ei ta nõua uurimisi taga,
Wanu saladusi warjab ta
Oma paksu, kindla müüriaga.

Margareta karedusi
On on nad küllalt maitsenud,
Aga nende palumisi
Pole iial täidetud.
Margareta on nii waikne, waga
Ainult seespoolt — kuula aga
Kostwad õhkamised, nende heal
Keda tume saatus ootab seal.

Kurwastust ja wiha tundwad
Margareta armsad nüüd.
Waikselt lõpu otsust ootwad
Needki, kellel pole süüd.
Margareta on nii waikne, waga,
Püssimehed iga nurga taga
Ähwardawad möödaminejaid,
Kartes pommimehi, mässajaid.

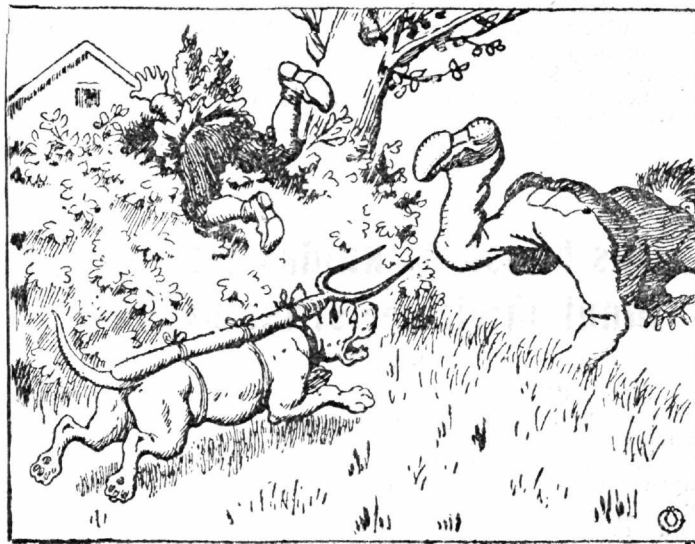
Wiimane salm jääb teisi aegu ootama.

Enne karjuti: „Müüsid maha!“
Nüüd aga: „Püüsid maha!“

Lõbus mäng.

Jäja: „Kus ja oma riided oled nii puruks rebinud?“
Juku: „Näe, me mängisime härga ja sidusime Murile
tahbaralije hangu selga ja siis peajis lahiti ja hakkas hüppama

— ja seal ta on nüüd jälle!

Õde terad.

Wene ajakirjanikud peawad seda wiimasel ajal kõige suuremaks haawamisõks, kui neid keegi mustasajalilise „Rossija“ kaastõõlisteks nimetab.
Zuudas Jstariot ja krahw Witte suudles igauhte. Jfegi awalikud lõbunaisterahwad ei lähe nii kaugele.
Apeliniisi on wiimasel ajal lõhkewate ainete hulka hakatud arvama. Nende müümine ja jõõmine ilma politsei lubatãheta keelatakse wiist lähemas tulewikus kõigile wabadele kodanikkudele ära.
Ära jãlita „Pãewalehe“ peale, sest tuleb aeg, kus meil muid lehti enam ei olegi, wõib olla, ka „Postimeest“ mitte.
Üks härg kahte nahka ei kaswata. Meie talupoeg ja töömees on selle poolt kümme korda kasulikumad loomad.
Wãh! on tagurlane terve eluaja. Kuid keededuft on ta — p u n a n e.
J. M.

Õnnetus.

A. „Kas on teil kunagi reisu peal õnnetust juhtunud?“

B. „On. See oli Italias. Seal sain oma praeguse naisega tuttawaks.“

*

Haruldane püha mälestus.

Lõuna-Prantsusemaal näidatakse ühes kloostris usklikeledele klaaskarbis kolmanda klassi raudteepletit Jerusalemmast Smirnasse, mis apostli Peetruse pühistaskust leitud.

*

Kus on põrgu?

Minu olen ühtepuhku järele mõtelnud, missugune põrgu peaks olema. millega mustakuuemeheid maailmalapsi hirmsasti hirmutawad. Aga kui minu sõber ühe ilusa ja õrna neukesega abielusse astus, siis kõneles ta, et nende elu kohe mesinädalite järele oli maapealseks põrguks muutunud. Niisama on viimasel ajal Saksa ajalehed kirjutanud, et Kuuramaal „päris põrgu“ olewat. Sel põhjusel on minu arwamine põrgu kohta suuresti muutunud ja mina hakkam uskuma, et kui wihestanud „ligimene“ minule müristab: „kasi põrgu!“, siis tähendab see nii palju kui astu abielusse ehk mine Kuuramaale.

*

Uus kunst, ehk kuidas 5-e õpetunni järele meistriks saab.

I. tund.

Wõta tüff linast riidet. On seesama puhast ja walget siis wõib seda raami alla ja „maakoht talwel“ nimetada.

Weel parem passib nimi „pilwete-kõwastik“ ehk sügawmõtteliselt „ilmotfatus“ ehk jälle üsna algupäraselt „Iduend“. Ka wõib seda „luulepildiks“ nimetada.

II. tund.

Wõta kümme tonni ja täida need wärwidega. Siis haara Iduendil teise käega teisest otsast kinni ja lasta see kaks kuni kolm korda süümuusta sisse, laste ära kuivada ja sisseaamida. Sel teel saadud pilt nimetatakse „sügisene õõ Sea mäe rabas.“ Teda wõib aga kah „juwe õõ põhja nabal“ nimetada. „Mõistatuseks“ — pole soowitaw, sest et sellega kunsti peale tahtlasti warju wõiks heita. Ka wõib seda „luulepildiks“ nimetada.

III. tund.

Siin on juba rohkem osawust tarwis, sest et nüüd kahe wärwiga plaasterdada tuleb. Mlemise poole „taewasina“ tarwis wõta punast ja rohelist, aga sega „emakese maa“ tarwis „potifiniisi“ ja „pigimusta“. Kollane ja wiolett annab tunda „laente mängu“ kuna puuane ja muft „õõ magedes“ pörutawalt närwide peale mõjub. Kana-muna rebu kollase ja tuhkjase halli segust saab ilus „päikesese tõus“, — aga weel parem wõib seda „päikesese looja minekuts“ nimetada. Ka wõib seda „luulepildiks“ nimetada.

Pastor: Nüüd, kus Mihkel on kahetsenud, wõib Mihkel rahulikult teise ilmasse minna:

Mihkel: Ei mina julge — —

Pastor: Kuidas?

Mihkel: Ei julge — — viimasel ajal on sinna saadetud nii palju riikakat rahwast, rewolutsionärisi, jaapanlasi ja muid, — wana mees tahaks rahu — —

IV. tund.

Wiska kümme wärwi tonni sisse segamini, wajuta tüff linast riidet sinna sisse ja laste seal 24 tunniks ligunema jääda. Selle järele sünnib põhjatu tore pilt, mis l. auuhinna wääriliseks tunnistatakse. Kuidas seda nimetada, selle kohta wõib ühelt arstilt nõu küsida. Meie soowitame siin „mõtte lendu“, aga wõib seda weel „õõndate hingede mäks“, „rewolutsionliste mõtete sõud“, „Ewawere mäe külge“, „näfineitji uinumaks“ ehk „õõnda ütles Zarathustras“ wäga hästi ristida. Ka wõib seda „luulepildiks“ nimetada.

V. tund.

Õstetaks helepunane west, nagu see mõnedel balagani narridel on ja lastakse end mõnest heast maalrifest „ülesmaalida.“ Nüüd lastakse enesest kogemata „ülesõit“, aga ettewaatlikult, ehk lauldakse kahejala peal seiswale seaduse paragrahwile „marseljeeset“ näkku, nõnda et nimi „ajalehte“ saab, muretsetakse omale rikas äi ja saadakse „kullaks meheks.“

Kolme maja omanik.

— „Miks sa kõik oma raha ära jood? Hoia ometi wanuse päewadeks!“

— „Pole minul waja kokku hoida, mul on kolm maja tagawaraks.“

— „Kolm maja?“

— „Jah, waestemaja, wangikoda ja haigemaja.“

*

Üks paigake.

Üks paigake siin linnas on,
Kus walitsemas riid ja jonn
Kõik mis nii halb siin ilma peal
On pelgupaika leidnud seal.

Kas Kalaranda tunned sa
Nii must, nii hsisew, muutmata
Seal läilust, roppust näha saad,
Mis südant pöörutama a'ab.

Kui kõik sind põlgwad, wihkawad,
Kui auu ja arm sust langewad,
Kui üür on jäänud maksmata
Ja korterit ei kusegilt saa.

Siis kalarand weel ilmsiks saab,
Siis weel üks paik sul üle jääb,
Kus elada wõid igal a'al
Poolmädand paadi ääre all.

Mõnd' haiswat kohta silmasin
(Neid on ju üsna küllalt siin)
Neist parandati mõndagi
Ei kalaranda iialgi!

* * *

Lõpuks: Kolmkümmend kopikat annad käest
Saad „sorokunni“ wiinapoest
Kuus kopkat saad sealt tagasi
Ei kalarannast iialgi!

Looduseteaduse õpetunnis.

Kooliõpetaja: „Kõige suuremaid mune muneb
strauss.“

Koolipoiss: „Johann?“

*

Kes wiimaks naerab, naerab paremine.

Noor mõisasaks oli pruudiga seltsis Tallinnas tar-
wiliisi asju ajamas ja wõtsiwad ühtlasi kõigist harilis-
test suurte sakste linna lõbudest osa.

Ühel päewal läksiwad nad tuntud suurde wõeraste-
majasse lõunat sööma ja seal tuli noorele herrale mõte,
oma naljaterawust wõerastemaja teenri kulul tulewasele
kuulda anda.

— „Kuulge kelner, olge nii lahke ja tooge meile praetud
clewant,“ ütles ta wägewa healega.

— „Praetud clewant — ja-ah,“ wastas kelner ilma
wähemagi imestuseta.

— „Aga palume seente ja trüffeli soustiga ühes,“
lisis naljategija ja waatas wõidurõõmuliselt pruudi poole.

— „Jah, kohe.“ tähendas kelner.

— „Noh,“ ütles herra, „miks te ei lähe seda tellima?“

— „Kohe.“

— „Minge siis!“

— „Hm, meil on kindel kord, et praetud clewant
peab ette ära maksetama. See teeb seente ja soustiga
9070 rbl. 20 kop, ja ilma nendeta 8998 rbl. 50 kop.“

Kelneri näol polnud vähematgi naeratust näha, aga
tulipunane pruut kõhis ja aewastas häbi pärast, kui
mõisasaks kohmetanud healega söögisedelit näha palus.

Metsad kauwad.

Metsad kauwad silmanähes,
Hinnad tõuswad kõrgele,
Sest et tarwitus on tõusnud
Wiimisel ajal jõudsaste.

Wõsastik nüüd raiutakse
Puhas peksuwitsadeks,
Wanem mets kõik wõetakse
Wõlladeks ja ristideks.

Metsad kauwad silmanähes,
Hinnad tõuswad kõrgele,
Kui ei tule ruttu lõppu
Wõabaduse-ajale...

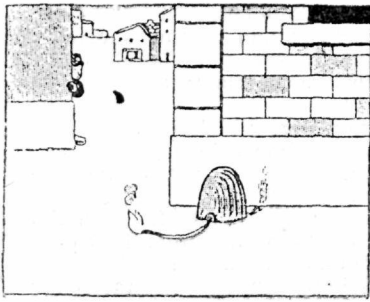
J. M.

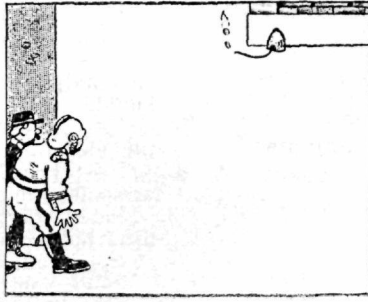
Hoopis teisiti peaks olema.

Kirik herra (õhates): „Meie palka tahetakse vähendada, ehk küll karja kaitsemisega nüüd, kus ta
laiali kipub, palju enam tööd on kui enne.“

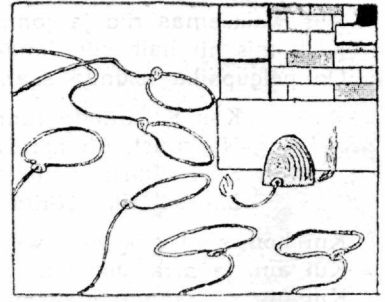
„Põrgumasin” ehk ennemuistsed lood Türgimaait.

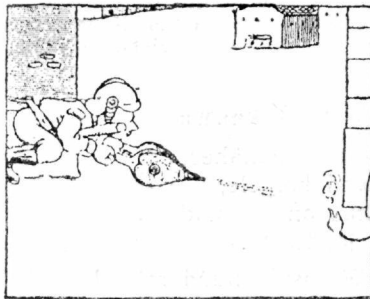
Linnawaht märkas.

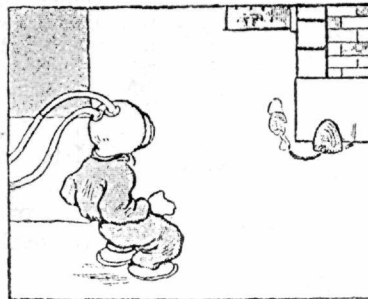
Seda mindi vaatama.

Seda katsuti silmuksetega õngitseda.

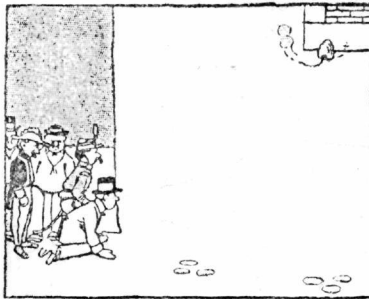
Seda katsuti puhumisega kustutada.

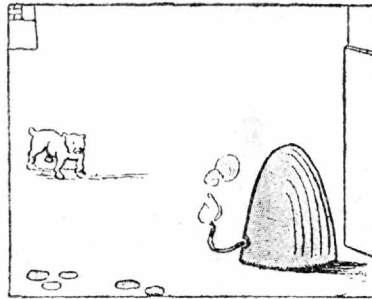
Üks julge katsus lähemale minna.

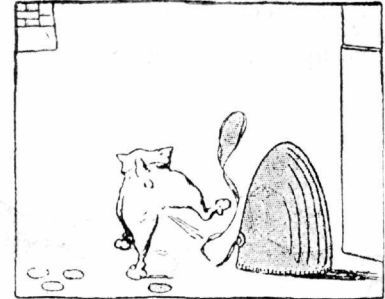
Siis nemad pidasiwad nõu.

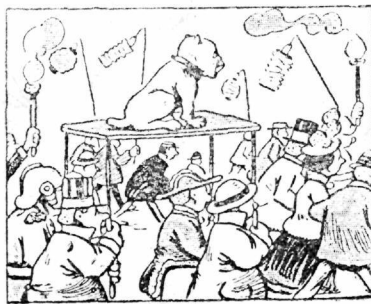
Aga ei julgenud lähemale minna.

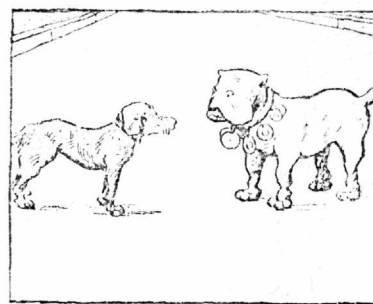
Tuli nähtawale wäikene koerake —

— ja kustutas —

Wägitöö pärast pidustati

ja kangelane rüütliks löödi ja see sai selle läbi suureks ja upsakaks.

Neld seal ülewal ei saa meie nüüd sõjaseaduse ajal kätte, aga kuna wemmeldamine kord ajakirjanikkude amet om, siis peksame ükssteist, kuni olud paranewad.

Nõuanded.

Ära oma jalgu
Lumest puhasta —
Lund ei ole kauaks,
Jse sulah ta.

Ära haige juurde
Arsti kutsugi,
Sest et inimene
Sureb muidugi.

Ära puutu lehes
Walitsusesse —
Muidugi leht juba
Kinni pandakse.

Ära hoiä kodu
Püssa, pommisi, —
Lähioisimine.
Tuleb samati.

J. M.

Biürokrat.

Siis, kui riigiwolikogu kokku kutsuti.

Küsimised ja kohtumised.

Mis on kõige terim?
Tünni sattuda.

Mis on kõige igavam?
Kinni istuda.

Kes on ajalehtetoimetaja?
Kaebtusealune.

Mis on kõige walusam?
Nagaifa.

Mis on kõige kaugem?
Unneestia.

Mis on kõige wastikum?
Reaktion.

Mis on kõige ootamatam?
Ei ilma läbiotsimisteta

Kas wõib inimeselt kõnelemise
ja sõnadigust ära wõtta?
Ja kuida weel!

Mis on kõige nõrgem?
Meie konstitutsia.

Kus lohas Wenemaal rahu
walitised?
Surnuaial.

Mida wihkawad maawalit-
sejad?
Apfelsinifi.

Kes on enesetapja?
Koll, kes rumala ära tappis.

Mille poolest on meie ajalehed ja majateenijad ühefar-
nased?
Ühed püüawad tellimise aja lõpul, teised palgasaa-
mise eel iseäraliselt nendele meeldida, kelle teenistuses nad
seisawad

Mitspärast Metsmann oma lapsi alati kepiga peksab?
Harjunud amet — ta on trummilööja.

Mitu muna wõib Zurich, kui ta nälgane on, ära süüa?
Üheainsa, sest teist muna süües ei ole ta enam nälgane.

Nüüd, kui laiali aetud.

Oleks.

— Oleks talarandas waljumjärel-
waatus, et saaks pühapäewa hommi-
kul peaparandust kustiilti.

— Oleks Tõnisson jõudnud küllalt
peaministrit paluda, oleks sõjaseadus ammugi aravõetud.

— Oleks Seipotil kaks keret, ta müüks teise ka maha.

— Oleks Ülemiste järwes puhtam wesi, wõiks põllu-
rammuis tarwitada.

— Oleks revolutsionärid küllalt, riigil oleks raha küll.

— Oleks kirp suur nagu siga, siis oleks paha elada.

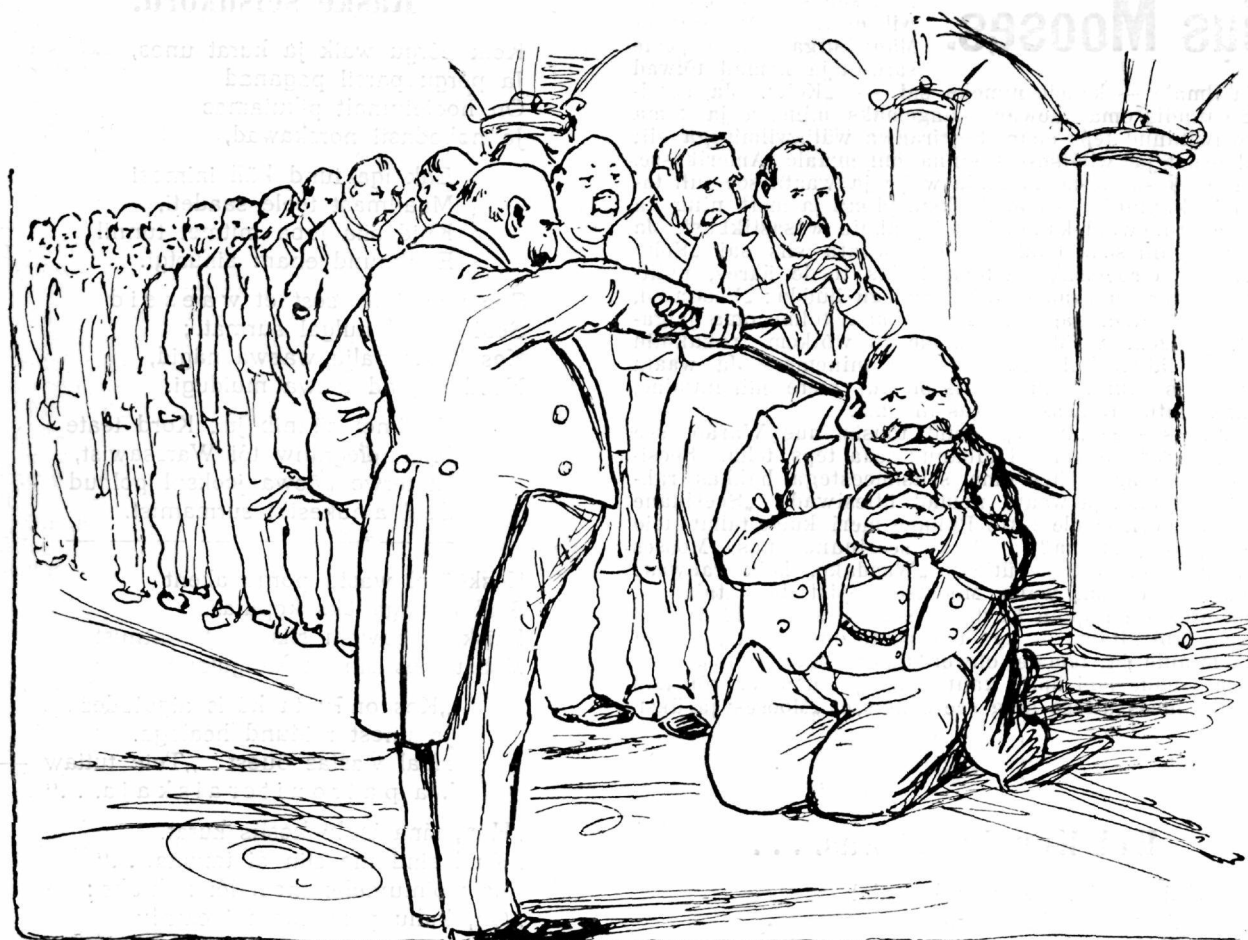
— Oleks Komarow Gesslane, Hermannil oleks kaas-
tööline juures.

— Oleks rõngas kandiline, oleks kergem joonistada.

— Oleks Taratanni teha, siis oleks Tallinnas aina
õllepoed.

— Oleks kiludel kõne selge, nad kaebats kalamehed
sõjakohustusle.

— Oleks Pitwitjal seakihwad, ei oleks ühtgi eestlast elus.

• • Kadakasaksu lüüakse rüütliks. • •

Iga eestlane ja lätlane, kes ennast jaksaks tunnistab, on puhaswert faks.

Saksa lehtedest.

„Kõrghääfündmus“ on usjdest jõõdud,
Sinine meri on weisjeks läinud,
Seft kes seda enne on kuulnud ehk näinud,
Et kadakasaksu rüütliks on löõdud!
Endisel ajal uad
Kallasjwad
Dma werd rahwa soontesse . . . Aga
Nüüd on meestel pankrot ukje taga!
Nad panemad pillid ja pasunad hõõdma
Ja hakkawad rahwa käest

Rõigest mäest
Endi weisje werele finnitust püüdma. —
Kes jaksaks ennast tunnistab, on puhas faks,
Tal pole tarwis Saksa keelt,
Waid Saksa meelt,
Ja jälle rüütel walms — plats!
Kuid lubage mind küfida:
Kas aidata
Wõib firatjeja kadakas,
Kui saksa jugu juremas?

Wähe wäärt.

A.: „Kuulsin, et Teie kassahoidja on ära põgenenud.
Kas ta midagi ka kaasa wõttis?“
B.: „Muidugi, minu abikaasa.“
A.: „Ei, ma mõtlen, kas midagi wäärt asja?“

*

Ühe isa pojad.

Wihmase septembri kuu ilmaga tuleb õpetaja linnast sugulaste juurest. Ta näeb eemal kõssis talupoega mõõda porist maanteed edasi tammuma. Taga põrinat kuuldes

ja nähes, et õpetaja sõidab, jäeb talupoeg seisma, wõtab mütsi maha ja teretab.

„Mis tarwis?“ küsib õpetaja kinni pidades ja oma koguduse liiget Hans Tagatippu ära tundes.

„Kas õpetaja härra ei wõiks nii lahke olla ja mind oma wankrile wõtta, läheme ju ühte teed ja oleme kõik ühe isa pojad, nagu teie ise ütlete,“ kostab Hans tõlda piiludes.

„Las' käia!“ karjub õpetaja kutsarile.

Ja lahtise suuga jäeb Hans waatama, kuidas „ühe isa poeg“ minema sõidab.

*

Uus Mooses.

Aga see sündis neil päivil, et Luiga Mänsiga ja Mäns Luigaga käima peale said ja nemad tõiwad poja ilmale — kellele nimeks sai — „Koit“. Ja seesinane tundis oma käewart kangemaks minema ja tema ei wiiwitanud teps enam Eestirahwa wäljawiimisega siit hädaorust ja wiletsusest sinna õnnemaale Amerikasse. Aga tema saatis maakuulaja wälja ja waata see tuli tagasi ja kuulutas — maa jooksta piima ja mett ning ta kannab tugewaid kändusi ja lopsakaid wõsastikkusi. Ja kui tema oli seda kuulutanud — waata siis sai „Koit“ üpris wäga rõõmsaks ja tema laskis teede ääres, uulitsatel ja turu nurkades walju healega hüüda: „Eestlased, tund on tulnud, raputagem Eestimaa tolmu oma jalgadelt, pangem wööd oma wööle ja wõttem rakakotid kätte — lähme kui üks mees siit minema.“ Ja waata siis tõusis suur kohin — mis oli kui mere lainetamine, Kõik rõhutud rahwas hakkas liikuma.

Aga see sündis, et nüüd tõusis uus Warao, see „Päewaleht“ ja tema ei lubanud seda teps teha. Seesinane uus Warao ühes oma seltsimeestega hakkas rahwast hoiatama ja waata nemad ütlesiwad: „Seesinane Atlandi meri, ei ole mitte Punane meri, kuidas tahate teie sealt läbi minna?“ Aga seesinane uus Mooses tegi oma suu lahti ja ütles: „Waadake, kõik rahwas! minu kepp ei jää wana Moosese kepi teps taha — tema nimi on Kapten Keyl. Seesinane saab teid Atlandi merest läbi aitama — aga teie peate oma raha ja wara kõik minule ja temale ohwerdama.“ Aga rahwas sai nende sõnade läbi üpris kahtlaseks ja nad ei tõusnud kui üks mees ülesse ning see sündis, et „Mooses“ jäi üksi.

Kui Kungla rahwas. . . .

Kui Eesti rahwas raskel a'al
Sai toime tubli tööga,
Siis Rooskaja seal Harjumaal
Läks laimu-lugu lööma.
:; Läks aga maha tallama,
Läks aga pori pilluma :;:
Sealt tuge said siis Saksa mees,
Ja mustasaja salgad. . . .
Ja leidsid lahkes „Sõnumes“
Kõik rahwamehed palgad.
:; Läks aga maha tallama jne. :;:
Pea Tartu tantal walutab —
„Zeitungil“ pisar silmas,
Sest Eesti mehest rikkamat
Ei näe nad terwes ilmas!
:; Läks aga maha tallama jne. :;:
Siis Rooskaja ja Saksa mees,
Said endil pärjad pähe. . . .
Kuid siisgi maal ja linnades,
Nad leidsid sõpru wähe.
:; Läks aga maha tallama jne. :;:
Seal „Waenemuine“ naeratab —
Ja näitab lastel malka;
Ja lausub ; „iga mees mult saab
Ta oma parast palka!“
:; Läks aga pika kepiga
Rooskajaid siis rooskama,
Läks aga jne. :;:

Raske seisukord.

Kõik põrgu waik ja kurat unes,
Ja põrgu parsil paganad
On hooletumalt pikutamas
Ja nobedasti norskawad,

Ehk iga tund küll inimesi
Maailmast teele saadeti,
Kuid siia juba mitmel tunnil
Ei ilmud enam ainustgi.

See pole ime, sest et waeseid
Seal suurel hulgal surmati;
Kes ilmas palju waewa nägid,
Need saidwad taewa muidugi.

Ka imet sünnib ju: Kord teate
Meil telegrahw tõi Warssawist,
Et terwe päewa jooksul polnud
Seal ainukestki surmamist.

Kesköösel wastu põrgu akent
Seal korraga üks koputas.
Laisk põrguwaht siis wastutahtmist
Maast üles ennast kangutas.

„Kes on?“ ta küsis aigutades
Ja unest roidund healega.
Heal wastas õuest: „Teie tutaw —
Wa patroniteraiskaja. . .“

„Haa, sina ise!“ kostis kurat.
„Kuid sind me siin ei tarwita. . .“
Siis wõimumehe meel löi nukraks:
„Oh, kuhu pean ma minema!“

Ainetel Mürglaja.

Rätseppade seltsi asutamisel oldi seltsi-märgi asjus hädas. Märgi pärast tõusis lausa tüli — sest üks kui teine ettepanud märk koosolijate poolt heakskiitmist ei leidnud. Seltsi asutamine jäi juba kahtlaseks. Seal tuli isand Westinupule hea plaan — ta pani ette — seltsi-märgiks olgu: Kits ja käärid. Ettepanek wõeti bravo hüüetega wastu.

„Tapperi“ ehk „Kirwe“ pidamiseks peab ülemuse luba olema — sest muidu wõib käsi pahaste käia — nagu „Tiiu Tasasel.“

Kas tõesti?

Kui „Walgus“ ühe isanda ei meheks ega naiseks tegi, arwas tema lõpuks — et see asi weel parandada annab.

Saaremaa uus Jumal.

Karl Hellat kirjutas „Wirulases“ — et saarlased teda omaks jumalaks olla tunnistanud. Arwata on — et uue jumalaga uus aeg algab.

„Tühi kott ei seisa püsti,“ ütlesiwad wabrikutöölised inseneri kotti toppides.

Ütles. — Meie läheme-peri tuult, ütles päewalehe toimetaja, kui temalt lehe sihi üle seletust küsiti.

— Streik lahti, ütles pastor, kui kõster orelit taha tukkuma jäi.

— Mina waene patune inimene, ütles peigmees, kui laulatusest tuli.

— Ega see veel kindral-kuberneri finnitatud pole, ütles „Düna Zeitung,“ kui lätlane foolide ülemaks nimetati.

— Täewa taat ei ole omale tänawu wiist Tõnissoni tähtraamatud ostnutgi. Si tea teine ilmadesst ka midagi“ ütles talumees, kui tähtraamat „ilusaid külwi ilmaid“ näitas, aga wihma jadas.

— Oleks mul jaksu weri soontes — ostaksin mõisa, aga et mul orja weri — siis ostan sauna, ütles Kõrw, kui maal ringi sõitis.

— Rah mustajaja mees, ütles eit, kui püüest kirbu finni wõttis.

— Ega tohi enam wõrguga merele minnagi, tõmba fogemata mõni madruje kere wälja, ütles kalamees Wiimji rannal.

— Tänan wäga, selle asemel on mull wana Els kodus, ütles Jäära Jaak, kui ajalehe poisst talle Pärnu uulitsal uuemat lehte müüa pakkus.

— No noh, mees, waata ette, ütles Kure Juhan, kui ta joohtud peast pimedale selga komistas.

— Pumbake raha langenud inimesele, ütles üliõpilane, kes hiljuti eksamil läbi kukkus.

— Rahju, et kõik ei ole kuld, mis hiilgab, ütles joodik oma punast nina peeglist waadates.

— Kellel wägi, sellel wõimustus, ütles harjuski kui ta krae wahelt kirbu finni püüdis ja ära tappis.

— Poleks kõhul auu aga mulku, siis jättaks toit terweks eluks ajaks, ütles Saks pärast lõuna sööki.

— Mis taht ifka saab? paar wanu papilaid ja muud midagit, ütles korstnapühkija Seipott, kui oma naha ära müüs.

— Mis seitong kirjutab? ütles Saia Juhan, kui kooliõpetaja käes nootifid nägi.

— Mis tulnud, see kaob, sest kaduw ei pea kestma, ütles Jaak kolme kopikulist worsti süües.

— Aleg on raha, ütles Jaks ja pani kella kiiremini käima.

— Kumal saab kirikus ka pekja, ütles Sauna Hans, kui õpetaja kotti pandi.

— Inimesed on hukas, ütlesiwad jaksad, kui nende kandidaat Kaarli foguduje walimistel kuuwale jäi.

— Kes ei näe waewa, see ei saa taewa, ütles Padu-were Kai, kui liwid felgu peale pani ja kiriku läks.

— Teraw poliitikamehe film, üteldi, kui õpetaja ajamärkide järel ilmaotja ette kuulutas.

— Keda Jumal armastab, seda ta ka karistab, ütles waras, kui finni wõeti ja kere peale anti.

— Muu furd ma küll Jumalat ei usu, kui siis kui müristab, ütles Dooma Tõnn, taewariigi asjade üle järel mõteldes.

— Si ma oleks uskunud et niisugusid ahwinägusid ka toa ilustusteks peetakse, ütles hiidlane jaksu toas peeglit nähes.

— Müüd saamad need mõisnikud alles watti, ütles mees rahwakoosolekult tulles naisele, lubati kõik kotti tirida. Pole seal muud kui poe kotti ja siis lubati neid veel striifida.

— Veel 99 ja ongi 100, ütles luuategija, kui ühe luua walimis tegi.

— Wilets sulane, kes ainult seda teeb, mis kästakse, ütlesiwad ametnikud ja teewad enam kui neilt nõutakse.

— Kestmise sea hind ütles, Dockmar kui ta Seiboti kere ära ostis.

— Silgud on päwis raswajeks läinud, ütlesiwad Tal-linna kalanaesed pärast „Pamjat Ujowa“ mäsju.

— Teraw tapper leiab ifka liwi, ütles politsei ja for-jas „Tapperi“ wiienda numbri ära.

— „Päewalehi“ on peale „Põstimehe“ kõige käre-dam ajaste wastane, ütles if. Pärt ja tõmbas sõnadele joone alla („Päewaleht“ 190).

— Koorafoonlane, ütles Leenu, kui ahwi nägi.

— Oh seda patustelelemist ja waewdabelemist! hüüdis if, Järw, kui „Wirulane“ finni pandi.

— Läts läbi! hüüdisiwad linna wolinikud fergendatud rinnal, kui nad nägiwad, et 10 tuh. rublalane töötä tööliste abiraha küsimus healetamisel läbi oli kukkunud.

— See on alles kajulik kaup! hüüdis Jämael „Koit“ kui ta Potiwar-Kezile Gesti wäljarändajaid müüs.

— Uhtuse topsuji pole waesel ajal tarwis, ütlesiwad fitedaks tegijad, kui nad Pärnumaa par — — —

Nagu.

— Päiali nagu riigiwolikogu liikmed.

— Paksu lapsi nagu töötä töölistel.

— Läts minema nagu saadan hin-

gega.

— Kinni nagu monopol streigi ajal.

— Paks nagu nagu pagari kassil.

— Kütürus nagu asetäitja linnapea.

— Unine nagu „Nella“ suisel ajal.

— Punane nagu joodiku nina.

— Kibe nagu konstitutsioon faksstele.

— Tüma nagu Dr. Hermannil keel.

— Muri nagu Pitwiisa hambad.

— Suured nagu Tõnissoni mõtted.

— Päiwl nagu Wana Põltamaa moonakas.

— Kirtsas nagu taewa tee.

— Tugew mõistus nagu Sakala Peedil.

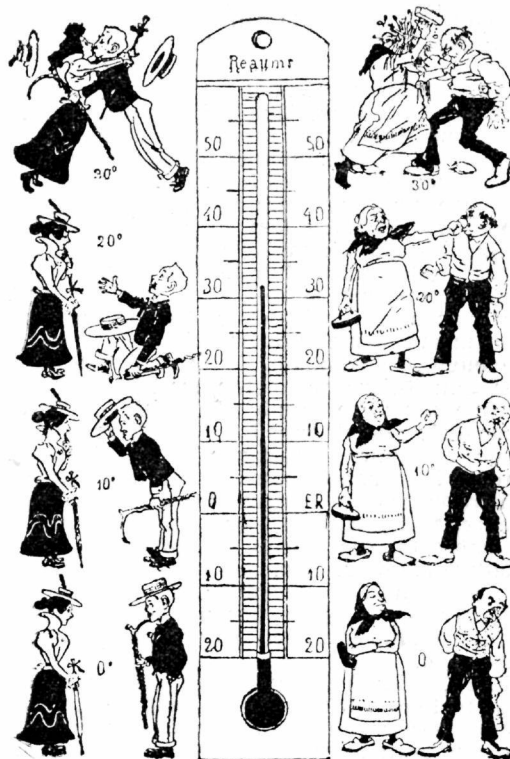
— Aktiline nagu muistlase püü.

— Tõbus nagu muhamedi paradisiis.

— Paks nahk nagu wanal Kõrwil.

— Imelik nagu Moosese imetegu.

— Kumab nagu muistlase tuletahju.

Armastusemõetja Reaumuri järele. Siin ulatawad näitused ainult 30° kraadi kõrguseni. Mis suurema soojuse juures ette tuleb, seda ei lase tsen-sor läbi.

Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust

Tallinnast. Barun Münkhausen olla wäljamaal kahte lõwit näinud, kes ifestestis nõnda kurjaste riidu läinud, et teine teise sootumaks ära sõõnud: ainult kaks saba otja jäänud puuri weel järele. Seesugune kuulmata ime on kohalikkude „bürgerite“ seas järeletememist leidnud: Korvina-pühkija Seebitott on ise ennast „ära joonud“ ja ainult 25 rubla eest. Münkhauseni lõwide lugu kahwatab selle wägitudi kõrwal. Jah, ainult „parem seisus“ saab tar-naste asjadega walmis.

— Tarafanni herra wõitleb selle eest, et õllepoodidesse tüdrukud müüjannadeks ja passijateks jääkiwad. Wanade poisimeeste ja riidus abielumeeste kasud nõuda seda. Olla waga kõlbline!

— „Sea“ karjane on hunti nähes oma karja maha jätnud ja ära põgenenud. Nüüd küsitakse: „Palgaline, kus su kari jäänud?“ Palgaline aga laulab: „Saksa wärt käib üle kõige, üle oma kogudule...“

Ridala-Kiidewast. Wakamaa kõrtji patendid ja karstuse kuratoriumi presidendi amet ei ütelda ühele ja selle-sama isikule küll passiwat, aga kes sellest siis hoolib, kui niisugune ameti ühendus mõisniku kasudega kokku käib. Talumees joob kõrtjis raha ära, oja sellest läheb karstute kuratoriumisse, sealt anti abiraha Kiidewa mõisa maksuta raamatukogule — nii on siht haridusline ja tuleb ikkagi lõpuks talumehele kasuks. Smelikud on sinu teed, oh al-tohol!

Keilast. Kohalike jaamaülesma palwe peale „armja maarahwa kasuks ja hinge õnnistujeks“ pikendati „eluw.e“ hallika woolamise aega kuue tunni wõrra. Bachuse jüngerid annawad nüüd waimustuses emakele maale suud ehk jälle imestawad pärani silmil: taewa kõrgust. Küll sajad teadwad, mis tarwis see hea on.

Rakwerest. Meelaste kaswatuse seltsi koosolek, mis augusti kuu sees pidi olema, keelati ära. Kardeti, et mõni liige taskus meelast koosolekule toob ja need seal „mitte-meelnikkusi“ nõelata wõiwad. — Kõige kohaliskem oleks siis koosolekut pidada, kui meelased kõitidel ära on surnud ja seega rahu majas ja maa peal walitseb.

Peterburist. Pealinnaast saime kurwastawa teate: noorukene Tiuu Tazane on rasete meeleliigutuste puhul ise oma elule otja peale teinud. Põhjuselks arwatakse õn-netut armastust, sest et temast ihaldatud Meie Mats te-male kosja ei läinud. Lahkumule hüüab Mats järele: „Singa rahus!“ ja paneb punase lille kalmukünkale.

— Herr Lillsoja on muuseumist Gesti muinasaja sõja-riista „tapperi“ üles leidnud. Hoolega puhastati tolmust ja käitati wahedaks. Ta loodab teiste abiga seda, kui mõ-nusat wõitluse abinõuu, oma wastaliste kallal tarwitada. On farta, et „teraw kirwes leiab kiwi“.

— Tapper nr. 5 korjati ülemuse käsul ära. Olnud liig terawaks käiatud ja kardeti, et mõismatad inimesed ei oska ümber käia.

Wäänast. Eiiskuse batšilluste kaswatamise koht. Beetriküla kooliõpetajad oliwad ajawiiteks „pifeluskate“ kaswatamise sisse seadnud. Tänamatad loomafesed wõit-siwad aga kõige pealt peremehe endid käsile: nii on seal kaks kooliõpetajat tiistusesse juba ära surnud, kuna kolmas raskestest haigeks on jäänud ja terwist parandama peab minema. Tohter tunnistanud katsejaama koolimaja) kõlb-mataks, saada ainult tulepuid.

Selmeft. Topfjenedade jalawaema wähenamises afendati Tõrwa alevi kõrtji ka „monopolka“ müümine sisse.

Ridalast. Sakste endine „Saulus“, nüüd aga nende armastatud prohwet, mõtleb omale uut tegewuse põldu walida ja omaft pejast Tallinnast wälja kolida Põhjuselks on wael see, et temal linnas midagi teha ei ole, nagu fir-jatunnistus seda ütleb: „Ükski prohwet ei ole armas oma kodumaal.“ Kõrri herra, see Mooses, kes waewatud Ges-tirahwast sakste abil teliskiwide tegemisest peaftma pidi, käib oma lubatud Kanani oja mõisniku tõllas ja Warao saadetusel waatamas. Pimedaks pistetud endine ajakirja-nik arwab Ridala mehi ka pimedad olewat, et teda edes-pidi riigivolikogusse waliwad. Mehed aga arwawad, et nad endid temast petta ei lasse, nagu jeda doktor wigafe Walgega tüssata sai.

Järwamaalt. Si X parun Gesti soost rentnikka tõ-risteks sakste maa tarwitajateks pidas, siis oleks ta niisa-ma fuure digusega näituseks tööhobuseid ka maatarwita-jateks pidada wõinud, sest neil on ju digus põllul atra ja äffet wedada ja piitsawarred nende jaoks kõigatakse ka ilka jellefama maa pealt. Jah, ja emakene maa! Ta on ta-lupoja pidada ja hobuse pidada, kuid ainult waefel paru-nil ei ole wõimalust teda pidada; ta ei saa maapidamise lõbuft sugugi mitte oja, waid kannab ainult maa sisse-tuleku wastuwõtmise koormat! Millal p.aseb parun küll sellest piinawast koormast!

Swast. Wanal ajal tarwitati waenlaste ülesotfimi-feks ja tagaajamiseks werekoerast, keda kutsufast peaft selle tarwis wälja õpetati. Uuemal ajal on kahejalgseid koeri jellekse ametise pandud, kes weel tighedawad olla. Siin on kahejalgne koer ära tuntud: olnud kutsufast peaft üsna „talumatsi“ tõugu ja lakkunud eesti lapast kõrti.

Wäänemaalt. Mõisaomanik parun S... on oma mõisateenijatele „Wirulase“ tellimise ja lugemise ära keela-nud, sest „Wirulane“ olla „päris proklamatsioon“. Keelust üleastujaid ahwardatakse kasejuustuga ja tedre leiwaga wõe-rustada.

Umblast. Augustil leidis meie karjane omale seltsi-lise. Püüdjaid ja pealwaatajaid oli rohkesti. Karjalam-bafesjed ootafiwad asjata, et ka neile oleks midagi „mää-gitud“. Näha oli, et karjane übefatimmend üheksa maha oli jätnud, ehk muist pidulisi jäiwad utse taha, sest et neil ei olnud pulmariet. Muuwahtidets oli salt soldatifi Umb-lasse kutsutud.

Waidest. Eügise oma fopaga on käes. Alawi uulit-fate peale ehitatakse pukajalgasi, millede peale saelauad kin-nitatakse, muidu on wõimata pori pärast liikuda. Mõned fardawad seda toimetust, arwawad barikadid olema.

Kiiaft. „Düna Zeitungis“ awaldas mõisnik A. von Bõdrailm üleskutse, et kõik mõisnikud ja pastorid terwel Baltimaal oma juhtumised rewolutfioni ajajärgul üleskir-jutafiwad ja temale saadafiwad. Sellist saada „hirmus erapooletu“ ajalugu... Tõdesse mõnus ajawiide meie hingekarjastele karjase töö wahaeagadel. Soowida oleks, et mõisnikud üles annafiwad, kui palju kellegi maa pealt wiitjast on lõigatud ja pastorid — kui palju sõjawäe abil neile maksufi sisse tuli: sellest saaks siis huwitawa aja-loolise statistika.

Tallinnast. Meie sõbrad „Kaak“ ja „Tapper“ on teada saanud, et ülem ei lanna mõela ilma as-jata. Oleks meil ajad teised, siis wõiks neile selle hea rek-lami puhul õnne soowida, aga nüüd, kus naki faugel on, ei me ütle midagi.

— Tartu Eesti tegelased pühitsesivad teatri avamist. Tallinnas oli tegelasi, kelle meelest Tartu teatri avamine üks hirmus tühi asi oli. Aga needamad tegelased arvasivad heaks ka teatri avamist mängida ja nad avasivad teatri mida ei olnud ja needamad tegelased kiitsivad suureks selle teatri avamist, mida ei olnud.

— Kõige pisem kildfond laimab kõige suuremat kildfondi, et see rahva kasust ei hooli, vaid ainult kildfondi kasusid kaitseb.

Saksad on nii pankrotti jäänud, et kõigejõukamad nende seas juba oma enese nahad pandiks panewat, et weel enne surma pudel õlut osta.

— Raebatse, et wangimajad tungis täis on, aga see pole midagi selle kiitsuse vastu, mis hullumajas walitseb. Eks te ole tähele pannud, et hullud hulguwad igapäew juba lausa lahti ja rumalad teud on igapäewajad asjad. Waadake ja saage aru, kus meimaal tungimine on!

A—linnaft. Tundmata inimene wiskas täna Pori uulitsale pommi. Kõrwulufustawa lõhkemise juures ei saanud ükski inimene wiga. Surma saiwad ainult: nuuskur, dmornik ja mõbdajooksew koer. Kurjategija, kes brauningit kandis, põgenes lähedalolewasse söögimajasse Seal sõi ta lõunat ja kadus siis täiesti. Politsei on tema otsimisega hoolikasti tegewuses.

B—linnaft. Sila tungiswad kolm huligani ühte puuwiljakauplusesse ja karjuswad seal olenale miele kauplusele „käd ülesse!“ kus juures nad nendele esimise ja teismise sõrme wahelt pöialt näitawad. Rahutuma aja, alaliste rõõwimiste ja tapmistega tõttu, mis rahulist elaniku luuni ja üdini on ära terroriseerinud, pidaswad ehmatanud kaupmehed jellid huliganide muste pöidlaid rewolwriteks ja ei tõstnud mitte ainult käsi ülesse, waid lastiswad sealjuures ise ka põlwili maha. Silmapilguga oli kaasa tühi, kuna rõõwliid aramises weel ka kümme apelsini kaasa wõtsiwad. Uulitsale joostes wiskaswad nad mitu apelsini maha. Need muidugi ei lõhnenud, kuid üks mõbdamini ja juri ometi südamerahanduse kätte ära.

D—linnaft. Linnaeila tuli kroonuwimapoodi joobnud isik, tõstis mõlemad käed ülesse ja hakkas sorotomkat pa-paranduseks wõlgu nuruma. Käesolewa aja pörutawate sündmuste läbi närwiliseks jäänud wiinamüüja wõttis rewolwuri ja saatis joodiku teise ilma pead parandama.

E—linnaft. Ületunaeila, kell 3 päewal, laadiswad 12-tollise suurüüli sisse kaks puuda ninatubakat ja lastiswad sellega kirjandjale filma, rõõwiswad tema käest kottitäre pildipostkaartide ära ja kaduswad jäljetumalt.

Ülitwimaalt teadustatakse meile, et seal pool külad linnadega pea ühe pulga peal seisda. Linnades on gorodowoid — ja külades — külawoid. „Külawoid“ jäeda gorodowoidest ainult palga ja sõjariistade asjus weidi taha — aga ametimärgi poolest olla külawoid ees — neil olla nimelt kolme puudane plaat otsa ees. Roh, eks jää-rane pörakas ajab ju iseenesest hirmu peale.

Tallinnaft. On siin ometegi isik leitud, kes kedagi ega midagi ei kardata — ka kuradidgi mitte. See kehastatud julgus on „Päewaleht“. Anarhistid on jeda kuulda jaades „Päewalehte“ kohe oma pea healekandjaks walinud. Nüüd pööratakse küll pörgu pahurpidi.

Edasi kuuleme meie, et kole julge „Päewaleht“ ja naaber „Koit“ wahelohutusse tahta oma asjade pärast minna. Nii palju, kui meil võimalik on olnud naabrite tülitäigu peale pilku heita — paneb meid jäänane tüli lõpp täiesti imestama. Ka wahelohus saab — meie armates — selles asjas püsti hädas olema. Unname kohtumiskubede selles nõuu, asja algatud loomulikult teel edasi lasta minna ja ta lõppeb loomulikult — see on — kellel kõwem rusikas — jellid wõit.

Kohalised Saksad lehed ja mehed on täpp-äpilt tõeks teinud — et iga tulekahju tingimata pahatahtiline olla. Dotame — millal see heatahteline tulekahju ilmale sünnib. Wõi olidki jaanuari-kuused talumajade tulekahjud heatahtelised? Wie denken sie, Nachbar?

Kirjawastused.

Kihulane. Teie soow saab täidetud. Jutud oliwad nõrgad. Lugege allpool olewad juhatused kirjasaatjatele läbi. Terwiseid.

— **darno—** Tubli töö! Täname. Tulewaks korras tulge jälle waatama. Rea hind 5 kop.

Anepiits. Leidsime weidi kah.

— „entine kolipois W. T.“ Et „kolipoisi“ nime-lisi poissa meie teada olemas ei ole, siis peame arwama, et Teie ikka endine — koolipoiss olete. Anname Teile nõu praegugi weel — koolipoiss olla, ehk siis hakkaksite vähemalt õigemine kirjutama.

— **A. S. (noorem) Tartus.** „Naese loomine“ ei kõlba. Liiga kulunud aine.

— „Lulletanud üks eesdi neuu.“ Kes naisterah-waid pahandada — see kaotada elu õnne — aga sellegipärast julgeme teile öölda, et Teie „lulletus“... — nõh ei tihka ikka ka otse öölda... arwake parem ise.

Kikerikkii: Küll aga saatsite wanad jutud, ainult üks kõlbas.

P. N. T.: Wõiksite nüüd ometi meie paberikorwi peale halastada.

„Meie Matsile“ tuleb iga päew hulk kirjasid, küll luuletusi, küll muid kirjutusi. Meie ei saa salata, et kõige suurem osa nendest peab paberikorwi rändama. See on tõesti kahetsemisewäärt lugu, ei mitte ainult saatjale, kelle hea tahtmine asjata on olnud, waid ka toimetusele, sest tihti oliwad mõtted küll kõlblikud, aga saadetud kujul tarwitamiseks kõlbmata. Ja „übertegemiseks“, milleks tihti luba antakse, ei ole toimetusel alati mahti, iseäranis siis mitte, kui walmis materjali küllalt käepärast on.

Oleme arwanud, et seda halba pisut vähendada wõiks, kui auustatud kirjasaatjad kindlaste teaksivad, mis nõudmiseä meil nende kirjutuste kohta on, mis lehte kõlbaksivad. Sellepärast oleme järgnewad **juhatused**

kirjasaatjatele kokku seadnud ja palume auustatud kirjasaatjaid neid tähele panna.

„Meie Mats“ peab lugu niihästi puhtast naljast (humor) kui ka üleüldiseid asju puutuwest pilkest, mis-pärast mõlemid liiki kirjutused meile väga meelt mõöda on. Need peawad aga muidugi lehe sihiga kokku käima. Lehe siht on kangesti edumeelne ja rahwusline. Siisgi ei ole meie ühegi erakonna külge nii seotud, et tema üle pilkenalja ei wõiks teha, kui selleks sünnis juhtumine põhjust annab.

Saadetud kirjutused wõiwad olla kas luuletused, jutud, naljatused, mõtteterad, ütelused, lentsõnad j. m. Rahwa suust kogutud naljad, pilked, parodiid, epigrammid jne. Tarwitame ka joonistusi ehk mõtteid, millest joonistusi wõiks teha. Üleüldse saadetagu awaliku elu üle pilkeid ainult nii tähtsatest sündmustest, mis ajakirjanduses juba kõne all on olnud ehk kui üsna uued, siis nii tähtsad, et ajakirjandus nendega tingimata tegemist teeb. Pisikesi tähtsusetu isikuid ja juhtumisi ei maksa puutada, kui neil mitte üleüldist laadi ei ole.

Esimene tingimine igas saadetes on teatawasti terawus ehk elaw, sula nali. Teine ja tähtjas nõudmine on lühidus, wenitamise eest peab hoidma.

Käsi-kiri olgu selge ja kerge lugeda, tindiga kirjutatud ainult paberi ühe külje peale. Saatja nimi ja adress jääwad tingimata toimetuse saladuseks.

Tasu maksame kõige vähem 5 kop. rea eest. Paremate, tublide tööde eest iseäralise kokkuleppimise järele enam.

Käsi-kirjad, mis tarwitamata jääwad, ei hoita mitte alles. Kes alles hoida soowib, see peab seda saatmise juures tähendama ja siis peab ta isiklikult toimetusest ise ära wiima. Toimetuse ei saada muile tagasi kui üksi neile, kellel tagasisaatmiseks margid ligi on pandud.

Tellimise wastuwõtjad saawad 10% tellimise hinnast.

— ametiühisuse koosolekul.

Kõnepidaja: „Seltsimehed, waheseinad kadugu! Eks üks inimene ole niisama hea kui teinegi?“
Heal rahwa seast: „Ja muidugi, muidugi! Ja veel wähe paremgi!“

„Õiguse“ otsijatele.

rue de Trétaigne, Paris 18-e arr. Kui teie — teie les kaebate, et õigust pole ilmas olemas, 20 kopeet sellele aadressile järele — ja kui see mitte nii ei ole, noh, siis ei wõi „Mats“ sinna midagi parata.

„Meie Mats“

hakkas aprilli kuuga korralikult ilmuma ja ilmub nüüd esialgul korra kuus, iga kuu keskpaigal.

Hastakäigu hind, see on 12 numbrit, postiga 1.20 kop., ise ära wiies 1 rubl. Üksiku nr. hind 10 kop., postiga 12 kop.

Tellimist wõib algada misjügest kuust keegi soovib. Ka kõige esimesest nr-st algades, mis 1902. a. ilmub, on weel saada. — Tellimist ja kuulutusi wõtawad vastu kõik auusad raamatukauplused ja ajalehtede tellimiste wastuwõtjad Toimetuse ja talituse on Tallinnas, Suure Arewjewa uul. nr. 10. Wene keeli aadress kirjadele: Журнал „Meie Mats“, Ревель.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Jaason. Trükitud M. Antje trükikojas, Tallinnas.